

ODEŃCIE (2) *sb n*

o jasne, e pochylone.

sg N odęćie (1). ◇ G odęćią (1). ◇ [A odęćie(e). ◇ I odęćim.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Wzdęćie brzucha wskutek nagromadzenia się gazów (2) : co narychlęý okaże żołądek/ ielli dobrze trawi/ ielli rzygania/ brzydkości/ przelęwania/ odęćia/ párcia/ łzczkania/ dymów żadnych nie ma Oczko 25, 21v; [ex nimia ventris tumefactione {odeczim} Glosy II 79/2].*

2. *[Opuchlizna: gdy [koń] ná nodze będzie miał takowe odęćie iákoby nábiegłość nieiáką Cresc 1571 526.]*

Synonim: opuchlina.

Cf ODAĆ, ODAĆ SIĘ, ODEŃTOŚĆ

MM